

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové v právní věci žalobce: **D. V. C.**, zast. Mgr. Pavlínou Zámečnickovou, advokátkou, se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalované: **Policie České republiky**, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, se sídlem Masarykova 27, Ústí nad Labem, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 6. 5. 2019, č. j. 42 A 16/2019 – 18,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) podal dne 19. 6. 2019 u Nejvyššího správního soudu blanketní kasační stížnost, kterou se domáhá zrušení shora označeného rozsudku krajského soudu), jímž byla zamítnuta žaloba stěžovatele proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 3. 2019, č. j. KRPU-56173-26/ČJ-2019-040022-RBK-ZZ.

[2] Usnesením ze dne 20. 6. 2019, č. j. 5 As 148/2019 - 9, vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele, aby v zákonné lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení doplnil kasační stížnost o důvody, pro které napadá rozhodnutí krajského soudu (§ 106 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“). Soud stěžovatele poučil, že pokud výzvě nevyhoví, bude jeho kasační stížnost odmítnuta. Usnesení bylo zástupkyni stěžovatele doručeno dne 27. 6. 2019 do datové schránky. Podle pravidel pro běh lhůt uvedených v § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. skončila jednoměsíční lhůta k doplnění kasační stížnosti dne 29. 7. 2019. Stěžovatel ve stanovené lhůtě kasační stížnost nedoplnil, ani nepožádal o prodloužení stanovené lhůty (§ 106 odst. 3 s. ř. s.).

[3] Pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a tyto vady k výzvě soudu neodstraní, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40). Stejně tak je tomu i v nyní posuzované věci. Stěžovatel v kasační stížnosti žádný kasační důvod neuvádí, ani nenamítá, jakých pochybení se soud měl dopustit (ať již ve smyslu vad řízení, či v právním závěru). Navrhuje pouze zrušení napadeného rozsudku, a přes výzvu Nejvyššího správního soudu kasační stížnost v zákonné lhůtě nedoplnil.

[4] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že ačkoliv stěžovatele řádně vyzval k odstranění vytykánych vad kasační stížnosti a současně jej poučil o následcích nerespektování této výzvy,

vytýkané vady stěžovatel ve stanovené lhůtě neodstranil. Za této procesní situace Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl, neboť nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení není možno pro tento nedostatek pokračovat.

[5] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. (ve spojení s § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. července. 2019

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu